

**Szanowna Pani Premier**

Dnia 21.10.2014 roku Trybunał Konstytucyjny rozpatrzył sprawę K38/13 w której orzekł że:  
- art. 17 ust. 1b ustawy o świadczeniach rodzinnych, w zakresie, w jakim różnicuje prawo do świadczenia pielęgnacyjnego osób sprawujących opiekę nad osobą niepełnosprawną po ukończeniu przez nią wieku określonego w tym przepisie ze względu na moment powstania niepełnosprawności jest niezgodny z art. 32 ust. 1 konstytucji.

My, opiekunowie dorosłych osób niepełnosprawnych domagamy się wykonania tego wyroku.

Pragniemy, byście państwo nie tylko o opiekunach dzieci pamiętali, ale także o naszych dorosłych niepełnosprawnych.

Są to też osoby wymagające specjalnej i szczególnej troski. I to dla nich domagamy się równego traktowania, równych praw.

Nie może być tak, by ludzi chorych, starych, a najczęściej i starych i chorych spychano na margines życia.

Ludziom tym należy się szacunek, bo to oni walczyli o naszą wolność, bo są to ludzie, którzy całe życie pracowali dla nas - swoich dzieci jak i dla Polski. Co dziś z tego mają? Czy tak wyobrażali sobie swoje stare lata!?

Według uzasadnienia Trybunału Konstytucyjnego:

"Wykonanie wyroku Trybunału wymaga podjęcia niezbędnych oraz niezwłocznych działań ustawodawczych prowadzących do przywrócenia równego traktowania opiekunów dorosłych osób niepełnosprawnych.

Ustawodawca ma w tej kwestii pewien margines swobody. Powinien wszakże uwzględnić zarówno możliwości finansowania świadczeń z budżetu państwa, jak również uszanować poprawnie nabyte prawa osób, które korzystają obecnie ze świadczeń w zaufaniu do państwa."

Chcemy wierzyć, że nie jest to kolejna iluzja, w stylu ferowanego przez Pana Senatora Augustyna projektu ustawy o rzekomej pomocy osobom niepełnosprawnym, a tak naprawdę mającej umożliwić różnym firmom zarabianie na nich. Takim rozwiązaniom stanowczo się sprzeciwiamy. Publiczne środki należy skierować na bezpośrednią pomoc osobom niepełnosprawnym i ich rodzinom, a nie na napełnianie czyjejś prywatnej kasy.

Domagamy się równego traktowania. Nie zgadzamy się na licytowanie "lepszego" czy "gorszego" Polaka.

Według prawa i konstytucji jesteśmy równi, a miarą człowieczeństwa naszego jest to jak traktujemy: dzieci, chorych i starych ludzi.

Niech równe traktowanie będzie naprawdę równym traktowaniem. Niech przynajmniej raz za słowami pójdą czyny a nie tylko niespełnione obietnice i wielkie słowa.